

CRÒNICA
CLÀSSICA

Mateusz Borowiak imposa la seva tècnica al Concurs Maria Canals

El jove pianista britànic, de 22 anys, guanya la 57a edició del certamen

JAVIER PÉREZ SENZ

Final del Concurs Maria Canals

PALAU DE LA MÚSICA

30 de març

En la final d'un concurs la perfecció tècnica és sempre el factor decisiu, la clau d'accés que porta a la victòria final. Ho és sempre en el veterà Concurs Internacional de Música Maria Canals de Barcelona, que abans-d'ahir va celebrar la prova final de la 57a edició en un Palau de la Música Catalana literal-

ment ple a vessar d'un públic que va acompanyar els finalistes amb intensos aplaudiments.

Tres joves pianistes s'ho van jugar tot a una carta amb la interpretació de tres obres que exigeixen el màxim virtuosisme al solista: el britànic d'origen polonès Mateusz Borowiak, de 22 anys, va tocar el primer concert per a piano de Liszt; el rus Alexei Txernov, de 28 anys, es va enfrontar al primer

de Txaiovski, i el també rus Alexei Lebedev, de 30 anys, va lidiar amb el segon concert de Rakhmàinov.

Mateusz Borowiak, el més jove, es va endur el primer premi -dotat amb 20.000 euros en metàl·lic i amb concerts per Espanya i en diferents països d'Europa- no perquè fos el millor intèrpret de la vetllada, sinó perquè va ser el que menys errors va cometre. I també el que va saber evitar més bé les pífies i els desajustos comesos per una Orquestra Simfònica del Vallès sota mínims, que va actuar, amb certa desgana, a les ordres de Salvador Brotons. Liszt és una opció ideal per guanyar concursos quan l'intèrpret té una tècnica molt sòlida, i en aquest sentit la decisió del jurat -presidit per Carlos Cebro, director artístic del certamen- va ser justa.

Però en la música hi intervenen, per fortuna, altres factors també essencials per definir el carisma d'un intèrpret, des de la musicalitat fins al poder de comunicació amb el públic. I aquí el pianista que es va endur, de sobra, els aplaudiments més entusiastes i amb ells el premi del públic va ser Alexei Lebedev, gràcies a una eloqüent i apassionada versió del sensacional concert de Rakhmàinov. Va cometre més errors que Borowiak, sí. Però va ser més artista, més músic, qüestions que també haurien de ser un valor a tenir molt en compte a l'hora de concedir un primer gran premi.

Per la seva banda, Alexei Txernov va exhibir més potència sonora que refinament, i es va veure desbordat per una orquestra que, en lloc d'ajudar-lo, semblava que jugava en contra seva.

Borowiak va interpretar el primer concert per a piano de Liszt i va cometre menys errors que els seus rivals. OLIVER ADELL